

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ.

๑. ความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้มีการจัดการศึกษาสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษาอิสระ และการศึกษาตามอัธยาศัย^๑ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา^๒ สำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง^๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาแบบวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้เกิดการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาในรูปแบบวิทยาลัยชุมชน โดยอาศัยอำนาจตามความแห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๒๖ วรรคสาม และมาตรา ๓๘ วรรคสาม

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัย ชุมชน พ.ศ. ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ด้วย คะแนนเสียงเห็นด้วย ๑๖๒ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑๒ เสียง และงดออกเสียง ๕ เสียง จากจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๑๗๙ คน และแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๑๕ คน กำหนดกรอบแบร์ย์ติกายใน ๗ วัน ครอบระยะเวลา ดำเนินการ ๓๐ วัน^๔

๑. สาระสำคัญ...

^๑ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖, มาตรา ๑๕.

^๒ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖, มาตรา ๑๖.

^๓ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖, มาตรา ๑๙.

^๔ ระบบประเมินผลข้อมูลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๒๕๕๗). สนช.เดินหน้าพิจารณา ผลักดันกฎหมายอีก ๔ ฉบับ. น. ๑.

๒. สาระสำคัญของร่างภูมาย

ระบบการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้แบ่งออกเป็น การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัด การศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาในรูปแบบวิทยาลัยชุมชนได้ ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ตรา ร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. เพื่อรองรับการจัดตั้ง การบริหารงานและการดำเนินงาน ทางวิชาการของวิทยาลัยชุมชนไว้เป็นการเฉพาะ โดยให้เป็นการขยายโอกาสและการเข้าถึงการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา รวมทั้งให้มีการฝึกอบรมด้านวิชาการและด้านวิชาชีพ ทั้งนี้ให้สถาบันวิทยาลัย ชุมชนเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา

รูปแบบการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษา วิจัย ให้บริการ วิชาการ ทะนบูรุงศิลปะและวัฒนธรรม และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อสร้างความเข้มแข็งของห้องถัน และชุมชน การพัฒนาที่ยั่งยืน เติมเต็มศักยภาพ ตอบสนองและสอดคล้องต่อความต้องการของห้องถันและ ชุมชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศ และให้ความสำคัญและคำนึงถึงการประสานความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัย องค์กรปกครองส่วนท้องถัน ชุมชน และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพ ทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับ มีการระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วน การบริหารจัดการต้องมุ่งเน้นหลักธรรมา ภิบาล การมีส่วนร่วมของประชาชนหรือชุมชน

ร่างภูมายฉบับนี้ ยังกำหนดให้สถาบันวิทยาลัยชุมชนอาจมีรายได้และทรัพย์สิน ได้แก่ เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม เปี้ยปรับ ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน หรือเงินอุดหนุนจากองค์กร ปกครองส่วนท้องถันหรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน หรือเงินและ ทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน หรือรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน หรือจากทรัพย์สินของสถาบัน หรือรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจดท่าประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งสถาบันปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์ หรือรายได้หรือผลประโยชน์อื่น

๓. การดำเนินการ

คณะกรรมการปัตรีรูปภูมาย ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการ และจัดเวทีรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

๓.๑ สรุปสาระสำคัญของข้อมูลทางวิชาการที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

ปัจจุบันการจัดตั้งและการบริหารงานของวิทยาลัยชุมชนเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญารูปแบบวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๖ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง ทางเลือกในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสำหรับประชาชน เป็นการจัดการศึกษาตามความต้องการของ

ประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น มีกิจกรรมเป้าหมาย คือ ผู้ที่ขาดโอกาสทางการศึกษา วิทยาลัยชุมชนมีปรัชญา การศึกษาว่า “การศึกษาเป็นของประชาชน บริหารจัดการโดยประชาชน และจัดตามความต้องการของประชาชน”^๑

(๑) การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนในประเทศไทย^๒

การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนในประเทศไทย เกิดจากความจำเป็นในการผลิตกำลังคนเพื่อสนับสนุน ความต้องการพัฒนาประเทศและมีแนวคิดที่จะใช้การจัดการศึกษาตามหลักการวิทยาลัยชุมชนมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎหมายห่วงโซ่ด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาชั้นระดับบัณฑิตศึกษา ๒๕๔๖ เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาชั้นระดับบัณฑิตศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐาน ๒๒ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติ ระบบที่ปรับปรุงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ตลอดจน หลักเกณฑ์อื่นในการบริหารงานและการดำเนินงานทางวิชาการเป็นไปตามกฎกระทรวง และมาตรฐาน ๓๙ วรรคสาม กำหนดว่า องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา และจำนวนกรรมการในคณะกรรมการสถานศึกษา สำหรับสถานศึกษาบางประเภทที่มีสภาพและลักษณะการปฏิบัติงานแตกต่างไปจากสถานศึกษา โดยที่ว่าไป อาจกำหนดให้แตกต่างไปตามสภาพและลักษณะงาน ตลอดทั้งความจำเป็นเฉพาะของสถานศึกษานั้นได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้กฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้วิทยาลัยชุมชนแต่ละแห่งเป็นส่วนราชการในสำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปัจจุบันมีการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๒๐ แห่ง^๓

(๒) ประโยชน์การจัดการศึกษารูปแบบวิทยาลัยชุมชน

วิทยาลัยชุมชนในมุมมอง ศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิช^๔ เห็นว่า วิทยาลัยชุมชนไม่ใช่วิทยาลัยที่รอช่องทางที่จะขอยกระดับเป็นมหาวิทยาลัย แต่เป็นสถาบันการศึกษาระดับหลังมัธยมที่จัดสำหรับผู้ต้องการศึกษา ไม่จำกัดวัย ค่าใช้จ่ายต่ำ และคุณภาพสูงเมื่อมองจากเป้าหมายเพื่อชีวิต และการประกอบอาชีพที่ดีขึ้น วิทยาลัยชุมชนแตกต่างจากอุดมศึกษา

/ประเทศไทย...

^๑ สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. ทางวิถีหนึ่ง วิทยาลัยชุมชน : เล่ม ๑. น. ๑๖.

^๒ สำนักกฎหมาย สำนักเลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภานิตบัญญัติแห่งชาติ. (๒๕๕๗). เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. (คณะกรรมการศรีเป็นผู้เสนอ). น. ๗ , ๔.

^๓ รายชื่อวิทยาลัยชุมชนแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๒๐ แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน, วิทยาลัยชุมชนพิจิตร, วิทยาลัยชุมชนตาก, วิทยาลัยชุมชนบุรีรัมย์, วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร, วิทยาลัยชุมชนหนองบัวลำภู, วิทยาลัยชุมชนสรสะแก้ว, วิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี, วิทยาลัยชุมชนระนอง, วิทยาลัยชุมชนราษฎร์, วิทยาลัยชุมชนยะลา, วิทยาลัยชุมชนปัตตานี, วิทยาลัยชุมชนยะลา, วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี, วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร, วิทยาลัยชุมชนตราด, วิทยาลัยชุมชนสตูล, วิทยาลัยชุมชนพัทุมธานี, วิทยาลัยชุมชนแพร์, วิทยาลัยชุมชนสงขลา, วิทยาลัยชุมชนน่าน, เข้าถึงข้อมูลได้ที่ สำนักงานบริหารงานวิทยาลัยชุมชน ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗.

^๔ ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช. (๒๕๕๕). มีวิทยาลัยชุมชนเพื่อประโยชน์อะไร. เข้าถึงข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗. <https://www.gotoknow.org/posts/466917>

ประเกณที่ ๑ ตรงที่ผู้จัดการศึกษาต้องชีวิตต่อในชุมชนหลังจบการศึกษา และทำกิจกรรมงานสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ชุมชน ไม่ใช่เพื่อจบออกไปทำงานนอกชุมชน ความสำเร็จของวิทยาลัยชุมชนวัดได้จากผู้ที่จบการศึกษามีชีวิตที่ดีขึ้น และทำให้ชุมชนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยที่งานส่วนใหญ่ของวิทยาลัยชุมชนเป็นการฝึกอบรมระยะสั้น และงานอำนวยความสะดวก (facilitate) การเรียนรู้ในชุมชน ส่วนงานจัดการเรียน การสอนระดับอนุปริญญา ๒ ปี เป็นงานรอง วิทยาลัยชุมชนไม่มุ่งสร้างอาจารย์ของตนเองจำนวนมาก แต่จะทางใช้ประโยชน์จากผู้ที่มีความรู้ในพื้นที่ หรือชุมชน มาเป็นอาจารย์พิเศษ หรือวิทยากรด้านวิชาการ หรือด้าน facilitate การเรียนรู้ของนักศึกษาหรือผู้เข้ารับการอบรมระยะสั้น โดยที่การเรียนรู้ควรเน้นแบบลงมือทำ ที่เรียกว่า Project-Based Learning อาจารย์ประจำต้องมีทักษะ ในการประสานงานความร่วมมือเพื่อถึงศักยภาพของอาจารย์พิเศษเหล่านั้นอ กมาใช้ประโยชน์แก่นักศึกษา และแก่ชุมชน งานวิจัย/วิชาการ ของอาจารย์วิทยาลัยชุมชน มีลักษณะเป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน เน้นการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาชุมชน ในแง่บุนไดและบุนหนึ่ง ที่เรียกว่า translational research วิทยาลัยชุมชนให้คุณค่าของงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนมากกว่างานวิจัยพื้นฐาน (basic research) การเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการหรือการเดือนขึ้นขึ้นอยู่กับผลงานการพัฒนาชุมชนควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน “ความเป็นเลิศ” ของวิทยาลัยชุมชนจึงอยู่ที่คุณประโยชน์แก่ชุมชน ไม่ใช่การสร้างสรรค์วิชาการแบบมหาวิทยาลัย ความเป็นเลิศนี้ไม่ใช่ระดับสอง หรือด้อยกว่าของมหาวิทยาลัย แต่เน้นความเป็นเลิศที่การทำงานผูกพัน แบบแน่นกับชุมชน สรุปได้ว่า มีวิทยาลัยชุมชนเพื่อการศึกษาระดับหลังมัธยมแก่กลุ่มนี้ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา หากไม่มีสถาบันการศึกษาแบบวิทยาลัยชุมชนโดยคนหลายคนจะไม่มีโอกาสได้รับการศึกษา

(๓) ทิศทางการดำเนินงานวิทยาลัยชุมชน^๙

สำหรับการศึกษาอุดมศึกษาเป็นการสร้างนักวิชาชีพกับนักวิชาการ ซึ่งมีหลายระดับ เช่น อนุปริญญา ปริญญาตรี-โท-เอก ประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรชั้นสูง ส่วนของวิทยาลัยชุมชนเน้น จุดเดียวคือ รับต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับอนุปริญญา โดยไม่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะจะไม่ใช่มหาวิทยาลัยชุมชนอีกต่อไป วิทยาลัยชุมชนจะสอนอนุปริญญาและวิชาชีพพื้นฐานที่อาชีวศึกษาสอน ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ หรือบางอย่างไม่ได้ทำ เช่น วิชาลับมีตกรีดยางพารา ฯลฯ ซึ่งวิทยาลัยอาชีวะทำไม่ได้ แต่ วิทยาลัยชุมชนจะเป็นผู้เข้าไปดำเนินการสอน วิทยาลัยชุมชนจะเป็นการศึกษาที่ปู礎ให้ครบหมุดทุกพื้นที่ของประเทศ นี่คือหลักวิทยาลัยชุมชน มหาวิทยาลัยส่วนมากจะสอนทั่วไป กำหนดหลักสูตรเอง ไม่ต้องสนใจความต้องการของพื้นที่ แต่วิทยาลัยชุมชนรับผิดชอบการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจชุมชน

ในการจัดทำแผนของวิทยาลัยชุมชน จะต้องรู้ว่าแผนของจังหวัดเป็นอย่างไร แผนของประเทศไทย เป็นอย่างไร จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์จัดทำแผนการประจำปีวิทยาลัยชุมชน แผนเหล่านี้จะเป็นแนวทางการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนหลักสูตรอนุปริญญา และหลักสูตรระยะสั้น วิทยาลัย

/ชุมชน...

^๙ เรียบเรียงจากการบรรยายเรื่อง “ทิศทางการดำเนินงานวิทยาลัยชุมชนตามแผนอุดมศึกษาระยะยาฯ ๑๔ ปี (๒๕๕๐-๒๕๖๕) และแผนปฏิบัติการวิทยาลัยชุมชน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐” วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ณ โรงแรมลิเดอร์ อินน์ รีสอร์ทบีช ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. อ้างถึงใน คณทัศน์ : สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. ทางวิวัฒน์ วิทยาลัยชุมชน : เล่ม ๑. น.๓๙.

ชุมชนจะหาผู้เชี่ยวชาญภายในจังหวัดมาสร้างองค์ความรู้ให้กับวิทยาลัยชุมชนและประชาชน เช่น ผู้รู้เรื่องปลูกข้าว การปลูกผัก แล้ววิทยาลัยชุมชนก็ม้าจัดการอบรมให้กับประชาชน บริหารจัดการโดยประชาชน

วิทยาลัยชุมชนเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า เชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษากับโลกของการทำงาน และเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนผ่านกระบวนการเรียนรู้และฝึกฝนตนเอง ใช้การพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีสำหรับปัจจุบัน ครอบครัว และชุมชน และสามารถใช้การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อรับรองรับการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

๓.๒ ข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็น

คณะกรรมการปัจจุบัน ได้ดำเนินการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. เมื่อวันพุธที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ณ สำนักงานคณะกรรมการปัจจุบัน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุม ได้แก่ สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ซึ่งสรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา^๐

ร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. มีหลักการสำคัญที่กำหนดให้มีการจัดการศึกษาโดยวิทยาลัยชุมชนในระดับอุดมศึกษารูปแบบที่ต่างกว่าปริญญา วิทยาลัยชุมชนเป็นตัวกลางเชื่อมรอยต่อระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีนโยบายสามระดับ คือ อนุปริญญา ประกาศนียบัตร และการอบรมระยะสั้น ปัจจุบันมีการจัดการศึกษารูปแบบวิทยาลัยชุมชนจำนวน ๒๐ แห่ง ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดที่ไม่มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยชุมชนมีจุดมุ่งหมายหลักที่แตกต่างจากการศึกษาในระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) เพราะการสร้างหลักสูตรจะคำนึงถึงความเชื่อมโยงสอดคล้องกับชุมชนและท้องถิ่น มีบางวิชาจะยึดโยงกับส่วนกลาง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา : สกอ.) จะนับหลักสูตรแต่ละพื้นที่จะแตกต่างกันไป ส่วน กศน. จะมีหลักสูตรที่ออกแบบรองรับไว้แล้ว กลุ่มเป้าหมายของวิทยาลัยชุมชนจะเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา (Non Age Group) เช่น เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือ ๖ แต่ไม่適合ทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากร่องน้ำ วิทยาลัยชุมชนยังสามารถทำความตกลงร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ได้ เพื่อให้สามารถเทียบโอนหน่วยกิตเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาได้

การออกกฎหมายกำหนดให้สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อยกสถานะเป็นสถาบันวิทยาลัยชุมชนมีประโยชน์ในการช่วยทำให้วิทยาลัยชุมชนดำเนินงานได้สะดวกยิ่งขึ้น สำหรับการขออนุญาตจัดการศึกษาในรูปแบบวิทยาลัยชุมชน หากเป็นกรณีของหน่วยงานของรัฐสามารถยื่นคำร้องขอได้ตามกระบวนการของกฎหมายฉบับนี้ หากเป็นกรณีเอกชนจะเป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖

๘๖) สถาบัน...

^๐ นายสมศักดิ์ ตันติแพทย์ยังกุร ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน และนางสาวปราดา ศรีราชพันธุ์ นักวิชาการชำนาญการพิเศษ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

(๒) สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน^{**}

ร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. เมื่อพิจารณาหลักการดูแล้ว ไม่ขัดข้องทั้งนี้เห็นว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบันอย่างให้คำนึงถึงบริบทที่เป็นการศึกษาเพื่อความยุติธรรมทางสังคม มีการเปิดโอกาสหรือขยายโอกาสทางการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา มิใช่ตราภูมายกับการศึกษาเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของทางราชการ หากประสงค์จัดการศึกษาเพื่อห้องถีนจริง ในเบื้องต้นปรัชญาการศึกษาจะต้องมีความชัดเจนเรื่องกลไกการปฏิบัติงาน จะต้องพิจารณาว่า เมื่อเรียนแล้ว ชีวิตคนเรียนดีขึ้นหรือไม่ หรือเรียนเพื่อให้มีอาชีพเท่านั้น การศึกษาที่ตอบสนองชุมชนห้องถีนจะต้องไม่รวมศูนย์อำนาจ ต้องมีการกระจายอำนาจให้ชุมชนห้องถีนจัดการศึกษาที่มีความเป็นอิสระ และกระทรวงศึกษาธิการควรให้การสนับสนุนบุคคลที่มีความคิด มีหลักคิด และวิธีการที่จะดำเนินการจัดการศึกษา กล่าวโดยสรุปคือ ร่างกฎหมายสถาบันวิทยาลัยชุมชน ควรทำให้มีกระบวนการและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และชุมชนห้องถีนมีความเข้มแข็ง ส่งเสริม สนับสนุนให้ออกซ์สามารถจัดการศึกษาได้เป็นอิสระเอง

๔. ความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปัจจัยภูมิฯ

คณะกรรมการปัจจัยภูมิฯได้พิจารณา สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ทางวิชาการ และรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชนแล้ว มีความเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

(๑) การกำหนดให้มีสถาบันวิทยาลัยชุมชน มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นการยกระดับสถานะของสำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชนที่เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปัจจุบัน โดยที่การดำเนินงานยังต้องถือปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ของทางราชการ อีกทั้งการจัดการศึกษาและการบริหารงานศึกษาโดยสถาบันวิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัยชุมชน ซึ่งเป็นส่วนราชการของสถาบันวิทยาลัยชุมชนนั้น เป็นเพียงการอ៊อelmaniy ต่อกลไกการบริหารงานในเชิงโครงสร้างของหน่วยงานเท่านั้น ดังนั้น จึงมิได้เป็นหลักประกันที่จะตอบสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาวิทยาลัยชุมชนตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๓๕ อย่างแท้จริง

หลักการสำคัญของการจัดการศึกษา คือ รัฐต้องทำหน้าที่คุ้มครอง ส่งเสริม และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีบทบาทในการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบกับตามหลักปรัชญาของการตั้งวิทยาลัยชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของชุมชนและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของชุมชน ดังนั้น สถาบันวิทยาลัยชุมชนนอกจากจะมีการจัดการศึกษาด้วยตนเองแล้ว ยังมีความจำเป็นในการให้คำปรึกษา เสนอแนะ สนับสนุนงบประมาณ และร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรเอกชน ในการจัดการศึกษาด้วย

八) การจัด...

^{**} รองศาสตราจารย์ ดร. เสรี พงศ์พิศ อธิการบดีสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน.

(๒) การจัดการศึกษาของชุมชนและท้องถิ่นควรมีปรัชญาด้เจนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา เช่น หลักการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนในการดำเนินงานของวิทยาลัยชุมชนเน้นการจัดการทางเลือกการศึกษาใหม่ เพื่อให้โอกาสทางการศึกษาของประชาชนที่ขาดหายไป หรือบุคคลที่ยังเข้าไม่ถึงโดยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของบุคคลให้นำความรู้ความสามารถไปใช้และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น หลักการให้ประชาชนมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา โดยประชาชนในชุมชนและท้องถิ่นสามารถจัดการศึกษาเป็นอิสระได้เอง หรือได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากรัฐในการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับการก่อตั้งวิทยาลัยชุมชน การกำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการศึกษา การร่วมบริหาร และการกำกับติดตามประเมินผล เพื่อให้ประชาชนในชุมชนและท้องถิ่นทุกภาคส่วนเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมของวิทยาลัยชุมชน หลักการบูรณาการการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนและท้องถิ่น เป็นการศึกษาที่ใช้ทรัพยากรของชุมชนและท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยทุกภาคส่วนในชุมชนและท้องถิ่นจะเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างเต็มที่ในการใช้ทรัพยากรที่มีทั้งในชุมชนและนอกชุมชน นำมานำสู่การพัฒนาวิทยาลัยชุมชนให้เป็นสถานศึกษาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นนั้น

ดังนั้น การจัดการศึกษาโดยวิทยาลัยชุมชนตามวัตถุประสงค์ของร่างมาตรา ๔ ต้องเป็นการจัดการศึกษาที่สร้างความเข้มแข็งให้ประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น ให้มีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาต่อไปในอนาคต และจะต้องไม่ปรับหลักสูตรการเรียนการสอนไปเป็นระดับปริญญา เพราะจะทำให้โอกาสในการศึกษาของคนในชุมชนลดลง ไม่สอดคล้องกับปรัชญาการจัดการศึกษารูปแบบวิทยาลัยชุมชน การจัดการศึกษาวิทยาลัยชุมชนจึงต้องสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาวิทยาลัยชุมชนที่ว่า “การศึกษาเป็นของประชาชน บริหารจัดการโดยประชาชน และจัดตามความต้องการของประชาชน” ทั้งนี้ คณะกรรมการปฏิรูปภูมายเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างกฎหมายโดยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) “ร่างมาตรา ๔ การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๔ สถาบันต้องให้ความสำคัญและคำนึงถึงเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๒) การตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนในเรื่องการศึกษา การฝึกอบรมด้านวิชาการหรือด้านวิชาชีพ ภูมิปัญญาชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๒) ร่างมาตรา ๑๕ เรื่ององค์ประกอบของสถาบันวิทยาลัยชุมชนกำหนดให้ “สถาบันวิทยาลัยชุมชน” มีผู้แทนจากองค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ภาคประชาสังคม หรือกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบของสถาบันวิทยาลัยชุมชน”

(๓) ร่างมาตรา ๒๐ เรื่ององค์ประกอบของสาขาวิชาการ ควรกำหนดให้ “สาขาวิชาการ” มีผู้แทนจากองค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ภาคประชาสังคม หรือกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบของสาขาวิชาการ

(๔) ร่างมาตรา ๓๔ “ภายใต้วัดถุประสงค์ตามมาตรา ๘ วิทยาลัยต้องส่งเสริม สนับสนุน องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ภาคประชาสังคม หรือกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น จัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษา สถานประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในการจัดการศึกษา...”

(๕) ร่างมาตรา ๓๕ การกำหนดให้สภาวิทยาลัยทำหน้าที่คณะกรรมการสถานศึกษาในวิทยาลัย ควรกำหนดให้มีผู้แทนจากองค์กรเอกชน ภาคประชาสังคม หรือกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน ในชุมชนและท้องถิ่น เป็นองค์ประกอบของสภาวิทยาลัย

คณะกรรมการปัฐรุปภูมายจึงขอเสนอบันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(ศาสตราจารย์คณิต ณ นคร)

ประธานกรรมการปัฐรุปภูมาย
๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗